

Høringssvar: Anbefalinger for fremtidens folkeskoler i Norddjurs Kommune

Dato: 21. juni 2026

Mit navn er Karen Pedersen, og jeg er pædagogstuderende i Aarhus. Jeg er for nylig flyttet fra Aarhus til Nørager, og en væsentlig årsag til, at jeg har valgt at bosætte mig her, er de stærke lokale institutioner – særligt børnehaven i Nørager og Langhøjsskolen i Vivild. Det er netop institutioner som disse med tid til nærvær, høj trivsel og et godt arbejdsmiljø, jeg drømmer om, skal være min arbejdsplads, når jeg bliver færdiguddannet. Derfor følger jeg også Norddjurs Kommunes ambitiøse arbejde om fremtidens folkeskole tæt, og vil gerne give mine inputs til anbefalingerne.

Primært elever fra lavindkomstfamilier dumper afgangseksamen

Som pædagogstuderende har jeg på mit studie læst Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyse fra juni 2026 om folkeskoleelevernes afgangsprøver¹. Analysen peger på, at:

Der er en tydelig sammenhæng mellem andelen af elever fra lavindkomstfamilier i en kommune, og andelen af elever, der ikke består både dansk og matematik.

Da Norddjurs Kommune er en kommune med mange lavindkomstfamilier², giver det god mening, at flere elever end landsgennemsnittet ikke består afgangseksamen, og jeg har svært ved at se, hvordan anbefalingerne skal løse denne udfordring.

Tværtimod frygter jeg, at længere afstande til skole, større organisatoriske forandringer og svækkelse af lokale tilbud vil ramme de mest ressourcetsvage familier hårdest. Familier med færre økonomiske og sociale ressourcer har ofte mindre mulighed for at kompensere for sådanne ændringer, og derfor er der en risiko for, at anbefalingerne kan bidrage til større ulighed frem for at mindske den. Hvis målet er at løfte de elever, der har de største faglige udfordringer, bør indsatsen efter min opfattelse i højere grad fokusere på tidlig støtte, stærke fællesskaber, relationelt arbejde og kvalitet i undervisningen frem for strukturændringer alene.

Der behøver ikke være 0. – 9. klasse i hvert skoledistrikt

Jeg bakker op om anbefalingerne om at skabe robuste folkeskoler med stærke fællesskaber. Derfor undrer det mig, at der anbefales 0.-9. klasse i hvert skoledistrikt. Mit indtryk er, at overbygningen på Auning Skole fungerer godt og giver de unge adgang til et større fagligt og socialt fællesskab. Når en løsning allerede ser ud til at fungere, bør man være varsom med at ændre den uden en tydelig faglig begrundelse. Det virker ikke oplagt, at en decentralisering af overbygningen i sig selv vil styrke elevernes læring eller trivsel.

¹ [På 100 folkeskoler består mere end hver femte elev ikke både dansk og matematik | Arbejderbevægelsens Erhvervsråd](#)

² [Antallet af fattige børn står næsten stille | Arbejderbevægelsens Erhvervsråd](#)

Byg videre på PALS

Som pædagogstuderende vil jeg også fremhæve det arbejde med PALS (Positiv Adfærd i Læring og Samspil), som blandt andet kendetegner Langhøjsskolen. PALS bygger på en forebyggende og anerkendende pædagogisk tilgang, hvor tydelige forventninger, positive relationer og fælles ansvar styrker både trivsel og læring. Forskning og erfaringer viser, at stærke læringsmiljøer skabes gennem fælles pædagogiske principper, relationelt arbejde og vedholdende fokus på elevernes deltagelsesmuligheder. Derfor ser jeg PALS som et godt eksempel på, at skolens kultur og pædagogiske praksis har stor betydning for elevernes udvikling – og at kvaliteten i det daglige arbejde med børnene er mindst lige så vigtig som skolens organisatoriske struktur.

Lokale institutioner er afgørende for bosætning og rekruttering

Lige nu er jeg i praktik i Ryomgård, hvor jeg hver dag oplever de kvaliteter, som de mindre lokalsamfund kan tilbyde børn og familier. Jeg har bevidst valgt livet uden for Aarhus, fordi jeg ser en stor værdi i nærheden til naturen, de mindre børnegrupper og de stærke lokale fællesskaber. Det er netop den type rammer, jeg ønsker at arbejde i som kommende pædagog – og på sigt stifte familie i.

Hvis de lokale skole- og dagtilbud i områder som Nørager svækkes eller lukkes, risikerer kommunen samtidig at gøre det mindre attraktivt for unge familier og kommende medarbejdere at bosætte sig der. I mit eget tilfælde ville det få mig til at overveje, om det i stedet ville give mere mening at bosætte mig i en by som Ryomgård eller et andet lokalsamfund, hvor både skole og daginstitution fortsat er en naturlig del af nærmiljøet. Jeg ønsker ikke, at mine fremtidige børn skal bruge unødigt lang tid på daglige busture for at komme i skole, når nærhed og lokale fællesskaber netop er noget af det, der gør landsbyerne attraktive.

Hvis Norddjurs Kommune ønsker at tiltrække og fastholde unge familier og pædagogisk personale, mener jeg derfor, at stærke lokale institutioner bør ses som en investering i kommunens fremtid – ikke blot som en udgiftspost.

Jeg håber derfor, at de kommende beslutninger tager udgangspunkt i de institutioner, der allerede fungerer, og at man værner om de kvaliteter, som gør landsbyerne attraktive for unge familier. For mig er det netop nærheden til en velfungerende børnehave og en skole med et stærkt pædagogisk fundament, der har gjort Nørager til et sted, hvor jeg kan se en fremtid både som kommende pædagog og til en kommende familie.

Med venlig hilsen

Karen Pedersen, Pædagogstuderende